

66. seminář ASTROTEHOLOGIE J.Popelky

Poselství Ježíše Krista - aneb Já a Otec jedno jsme Jak poznat pravdu. Jak správně myslet.

(Dům techniky OV_Mar. Hory, 5.12.2009)

V poslední době se hodně hovoří o roku 2012. Dojde k nějaké celosvětové změně? Co myslíte?

Odpověď posluchačky: Já to vnímám jako kalendářní vstup do Věku Vodnáře. Pokud jeden stupeň trvá 72 let, již nějaké změny můžeme pozorovat.

J.P.: V Bibli je také psáno proroctví, že dojde k celosvětové změně a Ježíš říkal, že znakem té doby bude to, že v této době bude toto Evangelium hlášáno po celé Zemi. Ale jaké Evangelium? Nový Zákon? Nebo Starý Zákon?

Další posluchačka. Nový Zákon.

J.P.: A o čem je Nový Zákon?

Posluchačka: O životě Ježíše Krista, o tom, co hlásal. Hlásal Lásku, dobro, novou Zemi...

Další posluchačka: Ukázal cestu člověku, jakou má jít.

J.P.: Již jsem to zde mnohokrát zdůrazňoval, že hlavní idea, kterou Ježíš hlásal, byla: **Já a Otec jedno jsme**. Lidé ale nepochopili, že toto oprávnění neměl pouze Ježíš, ale každý člověk se musí dopracovat do tohoto stavu, kdy začne sám v sobě zažívat, že Já a Otec jedno jsme.

V historii vždycky hrály náboženské a filozofické otázky velkou roli. I když svět miluje vládnutí a moc, přesto se žádná vládnoucí složka nemůže obejít bez otázek náboženských a filozofických. Proto potřebuje každá vládnoucí složka nějakou ideologii. Je to zvláštní, že žijeme v této realitě, kdy na prvním místě člověk zažívá, že jsou nejdůležitější ty praktické věci, práce, rodina, peníze a vše, co se kolem toho točí. Ale život je absolutně duchovní fenomén. Život není něco duchovního, ale je to přímo Duch. Kéž by někdo procitnul a dostal se do stavu, kdy začne vnímat a cítit potřebu se zaobírat pouze Duchem. Zaobírání se Duchem není stav odtazitosti od této reality, je to stav se do této reality čím dál více vkládat.

Cítím, že znamením toho, že jsme v nějaké přechodové době, je to, že se vůbec na tomto světě objevují tyto ideje, které se snaží člověka přivést k pochopení toho, že Já a Otec jedno jsme. Druhou známkou tohoto období, které má být určeno k nějakému obrovskému přelomu, je to, že nikdy v historii lidstva nebyl takový stav, aby na jednom místě a v jednom čase existovalo současně tolik různorodých duchovních idejí. Jsou zde tradiční náboženské systémy, křesťanství, islám, buddhismus, hinduismus, judaismus, k tomu se připojují různé moderní duchovní směry, kterých je velmi hodně. To, že je zde pohromadě najednou tolik duchovních směrů, znamená, že pravda má v této době obrovskou potřebu se projevit. Protože je ale těchto směrů mnoho, většina lidí se v této směsici těžko orientuje.

Na posledním semináři jsem hodně zdůrazňoval význam těla. Říkal jsem, že tak jako materialisté (lidé, kteří jsou zaměřeni navenek) žijí jen pro své tělo, ti, kteří se zaobírají Duchem, mají tendence své tělo ignorovat. Bez těla ale nemůže nikdo najít své pravé Já, protože Duch se v konečném důsledku rovná tělu.

Dnes mne napadlo, že u toho, čeho si lidé nejvíce cení (peníze) není jen nějaká číselná hodnota, ale na bankovkách je vždy vyobrazeno nějaké lidské tělo, postava. A proč?

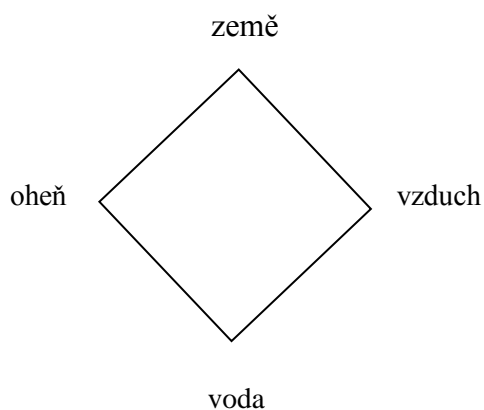
Posluchačka: Je to nějaký symbol.

J.P.: Ano, každá postava někoho symbolizuje, ale nosné téma je lidská bytost a lidská bytost bez těla není žádnou lidskou bytostí. Tyto semináře jsou určeny k tomu, aby člověk, který

chce pochopit své Já, měl nějaké vodítko, jak toho dosáhnout. Začínáme sedmý rok těchto seminářů. Myslím, že aby člověk pochopil, o co jde, stačí jen jeden seminář.

Čtyři stavy vědomí:

Život jakožto duchovní fenomén je o tom, že existuje jedno jediné vědomí, které se uvádí do čtyř stavů:

Říká se, že Bůh (Život) je jeden a současně trojjediný. To je pravda. Na základě toho, že existuje jedna skutečnost, která je trojjediná (má Láskou, Moudrost a Vůli), existují čtyři stavy vědomí: oheň, země, vzduch, voda.

Oheň = sebevědomí, je to stav, kdy si uvědomujeme, že ve vesmíru existuje jedna živá Bytost, kterou jsme My sami. Každý člověk se musí dopracovat ke stavu, že neexistuje nikdo jiný než on. Veškeré duchovno není o tom, že jsem já a nějaký Bůh, který bude stát někde přede mnou. Poznání musí směřovat k tomu, že Bůh není ode mne oddělená Bytost, ale jsem to přímo Já sám. To je myšleno symbolikou ohně.

Poznámka posluchačky: Bavila jsem se o tom v józe, kam chodím, s vyučujícím, kdy jsem hovořila o tom, co nyní říkáš ty a on hovořil o tom odděleném vnímání.

J.P: Já jsem nyní hovořil o jednom stavu vědomí. To je oheň. Oheň je o tom, že získáš nepochybnou jistotu, že Bůh je něco, co není nikde před tebou, ani za tebou, ale že to jsi Ty sama. Nakonec se musíš dostat do stavu, že pokud bude někdo hovořit o Bohu, že hovoří o Tobě. Málokdo ale chápe, že se musí dostat do stavu ohně. Málokdo pochopil to, co hlásal Kristus, že Já a Otec jedno jsem. To neplatilo jen pro Ježíše, ale do tohoto stavu se musí dostat každý z nás, kdy ucítí ve svém srdci, že Já a Otec jedno jsem. Pokud začne někdo tento stav zažívat, naplnil jednu z těchto čtyř skutečností – oheň. Ale kdybychom se všichni zažívali, že jsme jeden a tentýž, zpočátku nás to bude uspokojovat, ale po určité době by došlo k vystřízlivění a začali bychom se nudit. Z tohoto důvodu musí existovat stav vědomí, který se jmenuje země.

Země = mít možnost se projevat navenek. V tom okamžiku potřebujete tělo, a když máte tělo, dochází ke stavu oddělenosti. Zde docházíme k tomu bodu (když říkal tvůj vyučující z jógy, že Bůh je něco před námi, když medituje), že život nemůže být jednotvárný, že Bůh jsi Ty, ale současně musí být stav, že Bůh je od tebe oddělený a i my jako lidé jsme navzájem od sebe odděleni. Tento stav vědomí oddělenosti je stejně tak důležitý jako stav jednoty. Tento stav oddělenosti ale nemůže nastat, pokud byste neměli tělo.

Zákonitě se objevuje další stav – vzduch.

Vzduch = naše mysl. Mysl je stav vědomí, kdy jste schopni vnímat rozdíly, to, že se věci od sebe navzájem liší a jsou rozdílné. Kdyby neexistovala lidská mysl, nevnímali bychom odlišnost a život by nebyl pestrý. Proč lidé cestují po světě? Protože se chce

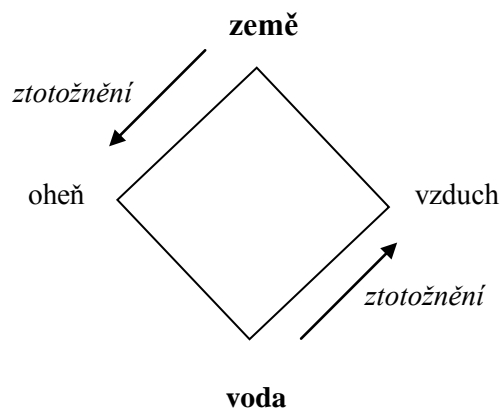
setkávat s kvalitami, které nezná, které jsou odlišné. Teprve tehdy, když máte k dispozici mysl a jste schopni vnímat různorodost a specifičnost jednotlivých kvalit, máte možnost si uvědomit, že některé kvality jsou pro vás přitažlivé a vzniká ve vás síla, která vás nutí se s určitou kvalitou spojit. To je podstata emocí – voda.

Voda – emoce je síla, která se nás snaží dostat do kontaktu s nějakou kvalitou. Jak bych mohl být přitahován k nějaké kvalitě, kdybych nevnímal předtím jejich odlišnost? Pokud mne síla nutí se spojovat s nějakou kvalitou, teprve potom se navracím do výchozího stavu, že Já jsem jediný v celém vesmíru (stav ohně).

Podstata Života je velice jednoduchá. Je jeden, ale aby mohl fungovat, potřebuje čtyři stavy vědomí. Musí být stav vědomí, kdy si uvědomujete, že vše je jedno (ohně). Dále musíte mít stav vědomí, kdy si uvědomujete oddělenost od sebe (země), dále stav vědomí, kdy si uvědomujete, že vše se od sebe liší (vzduch), a pak musíte mít stav vědomí, kdy cítíte, že některé kvality jsou pro vás lákavé a chcete se s nimi spojit (voda) a že některé vás odpuzují. Život je jednoduchý a složitý současně.

Když jsem šel po Ostravě, viděl jsem plakát o přednášce s názvem **O myslí**. Mohou tam říkat různé informace. Nám ale postačí, když si uvědomíme, že **mysl je stav vědomí, který nám umožňuje vnímat rozdíly**. Právě skrze mysl můžeme vnímat stav, že Bůh je někdo jiný než my. Málokdo pochopí (když si vezmi tyto protilehlé kvality ohně a vzduchu), že **mistrovství života spočívá v tom, že současně zažíváte, že Bůh jsem Já a současně je Bůh někdo jiný. Člověk musí zažívat to i to současně**.

90% lidí se ale nenachází v tomto stavu a proto nemůže prožívat plnohodnotný život, protože nenaplnují to, že Život je jeden a současně čtyřjediný. Proč to nezažívají? V čem jsou omezeni?

Většina lidí se nachází ve stavu, že tyto čtyři stavy vědomí se zredukovaly jen na dva stavy, kdy se země ztotožnila s ohněm a voda se ztotožnila se vzduchem. Většina lidí tak zredukovaly čtyři stavy na stavy dva: Země a voda.

Země ————— Voda

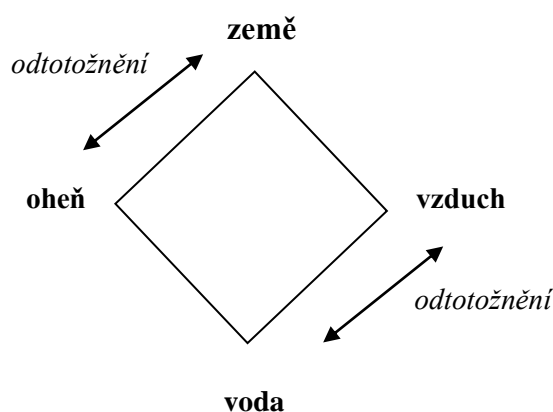
Většina lidí vnímá jen své fyzické (tělo) a myslí si, že jsou přímo tělem. Pak ještě vnímají svět emocí - prožitky dobrého jídla, pití, tělesných rozkoší, vzrušení z filmu či sportu. Kde je ale uvědomování si ohně (Ducha) a vlastní duše (vzduchu)? To je u většiny lidí potlačeno.

Proč chodíte na nějaké duchovní semináře, abyste jen poslouchali? Někdo řekne, že tam chodí, aby se něco dozvěděl. Je to tak? A to vám stačí? Problém je v tom, že existují nějaké

zajímavé myšlenky, které mne přitahují, ať je to seminář či nějaká kniha, ale většina lidí si jen zaplňují hlavu informacemi, ale hlava nemá být skladištěm informací. **Informace jsou od toho, aby se staly živoucí skutečností.** Zde je problém. Lidé informace, které získali, neumí přetavit a transformovat, aby se staly živou skutečností. Já či někdo jiný zde může dělat semináře dalších sto let a nemusí to mít žádný efekt, protože lidé nejsou schopni je přetavit do živoucího prožitku. Je třeba si uvědomit, že život je plně ve vašich rukou. Nemůžete očekávat, že váš život bude modelovat někdo jiný či nějaké situace, ale musíte pochopit, že život je plně pod vaší kontrolou a život může být něco úžasného, ale jeho úžasnost si začnete uvědomovat, až když si začnete poznávat, že máte k dispozici možnost si vytvářet, co chcete. Musíte pochopit, že jste úžasný režisér, který může režírovat nádherný film! Je to těžké, protože se člověk narodil do světa, který je plný omezení, ale to, co dělali rodiče, nemusíme dělat my. Všechno je tak jednoduché a současně tak složité. Uvědomujeme si, že je to jednoduché? Co má pro člověka větší význam, myšlenka či emoce? Hybnou silou jsou emoce. Emoce je síla, která nás přitahuje k různým lidem či vstupovat do určitých situací. Kde mají emoce sídlo, co se týká vztahu k tělu? Každá lidská buňka může být zdrojem určitých emocí. V lidském těle jsou dvě základní emoční centra: Jedno je v hrudi a to druhé trochu níže (v oblasti pohlavních orgánů). A o tom je náš život, je to boj mezi těmito dvěma centry.

Člověk, který je ve stavu, kdy se jeho fyzicky ztotožnilo s ohněm a jeho emotivita se ztotožnila s myslí, je člověk, jehož bytost je ovládána centrem, které je ve spojení s pohlavními orgány. S. Freud neřikal žádnou hloupost, když začal tvrdit, že vše v lidském životě má sexuální podtext (libido). Málokdo si to uvědomuje, ať je to situace, kdy připravuje oběd, či jde nakupovat, že je za tím nějaký sexuální podtext. Nemám nic proti tomu, protože po určitou etapu vývoje pokud člověk neumí vnímat nic jiného, tak vnímá především toto a je pohlavní silou vychováván a vyvíjen. Tato pohlavní síla má ale vliv jen na člověka, který nezná nic jiného než tělo fyzické a na základě toho si uvědomuje určité emoce.

Teprve člověk, kterého pohlavní síla přivedla na určitý stupeň vývoje, začne zjišťovat, že země není to samé co oheň, a začne si uvědomovat, že oheň je oheň a země je země. Také si začne uvědomovat, že není jen voda, ale i vzduch. Tento člověk přeruší toto překrytí a v tu chvíli dochází k tomu, že v jeho životě začne převládat emoční centrum, které sídlí v jeho hrudi, nad emočním centrem, které je ve spojení s jeho pohlavními orgány.

Každý člověk může neustále sám sobě dokazovat či monitorovat, v jakém je stupni vývoje, podle toho, jaký vliv mají na něj tyto dvě centra. Pokud je člověk, který si uvědomuje, že pohlavní centrum je pro něj skoro vše a centrum v hrudi skoro nic, hned může vidět, v jaké úrovni svého duchovního rozvoje se nachází. Potom mohou být lidé, kteří vnímají, že pohlavní centrum a hrudní centrum mají stejnou důležitost. Tito jsou v přechodové fázi. Pak jsou lidé, kteří pohlavní centrum skoro nevnímají (nejdou to ale žádní impotenti) a jejich

motivační faktor je pouze v hrudi. Dokonalým příkladem toho, kdy motivační faktor či hybná síla je to něco, co je v hrudi, je Ježíš. Jakákoliv pohnutka pro jeho konání vycházela z hrudi. On nás chtěl poučit a svým osobním příkladem nám ukázal, že takový život je možný a že takový život není něco nudného, ale je to něco fantastického. Jak ale přimět někoho k tomu, aby se život srdce stal pravým životem? Může to udělat někdo za vás?

Poznámky z přestávky:

My děláme jen jedinou hloupost. Když už je nějaký důvod k reinkarnaci, pak je to pouze ten, že si myslíme, že v životě nám přinese něco větší radost než naše vlastní Já.

Člověk se nemůže dostat ke zdroji Života skrze myšlenky. Ony jsou sice velmi důležité, ale myšlenky vytváření emoce a skrze emoce jsme schopni uchopit Život. Někdo ale používá myšlenky pro vytváření dalších myšlenek a ne emocí, které ho jsou schopny přivést do kontaktu se Životem.

Pokračování:

Včera jsem měl setkání se spolužáky ZŠ po 36 letech. V takových situacích mne vždy zajímá, kde se tito lidé posunuli ve svém duchovně-duševním vývoji. Bylo to žalostné. V jejich tématech převažovalo zdraví (kdo má jaké operace za sebou) a počet vnoučat. Radost jejich života se projevovala prakticky jen skrze vnoučata. Nemám nic proti tomu, ale připadá mi to hodně tuctové.

Můžete někomu vysvětlit, co je to Bůh a jak Ho najít. Můžu každému říkat, jak je to fantastické, ale kdo mi uvěří? Nikdo. Může se maximálně někdo objevit, kdo mne pochopí. Ten, kdo mne pochopí, bude ten, kdo to sám v sobě zažije. Jsou dvě možnosti: Buď je můj život v hrudi anebo tam dole. Pokud někdo prožívá svůj život v polaritě země – voda, je centrum jeho emocí dole a částečně kousek výše (žaludek). To je člověk, který se současně nachází pouze v hlavě. Když jsem v hlavě, jsem automaticky otrokem své sexuality a svého žaludku. Pokud se chcete stát šťastnou a radostnou bytostí, musíte se octnout v hrudi.

Všichni jsme božské Bytosti. My jsme se však dobrovolně rozhodli, že na svoji božskost na určitou dobu zapomeneme. A proč? Abychom po určitou dobu žili jako chudáci a otroci. Až si potom znovu vzpomeneme na svoji přirozenost, že jsme opravdu božské Bytosti, vrátíme se zdánlivě tam, kde jsme byli od samého počátku, ale s rozdílem že to teprve doceníme. Kdo docení světlo? Ten, kdo neustále ve světle žije? Ne. Jen ten, kdo po určitou dobu žil ve tmě. Kdo docení teplo? Ten, kdo žije po celou dobu někde na Hawaji? Mu to připadá přece normální. Teprve ten, kdo žil v krutých mrazech a vrátí se zpět do teplých krajín, to docení a váží si toho.

Minule jsem zde vysvětloval příběh o Adamovi a Evě. **Je to opravdu jen otázka našeho myšlení. Máme hlavu a většina lidí si myslí, že naše myšlení je jen v hlavě. Ale máme také mysl, která sídlí v hrudi. To je celá finta, kterou potřebujete znát, abyste pochopili, kým jste. Máte dvě myslí. Záleží jen, ve které se nacházíte. Když jsme byli božské Bytosti a nacházeli jsme se v ráji, byli jsme živí a mysleli jsme. Byli jsme ve své vnitřní myslí.** Je to, jak píše Bible. Bůh stvořil člověka k obrazu a podobenství svému, muže a ženu stvořil jej. Když vznikl duchovní člověk, taky měl mysl, ale to byla mysl, která se nachází v hrudi.

Chtěl by se někdo naučit komunikovat s Bohem? Já ano. Chtěli byste slyšet Jeho Hlas? To se dá natrénovat. Pokud chcete slyšet Boží Hlas, to není o tom, že budete obdařeni nějakou milostí či že jste nějaké vyvolené bytosti, ale dá se to natrénovat. Umí Bůh mluvit? Samozřejmě. Kde ale tento Hlas uslyšíte? V hrudi! Když člověk opustil svoji původní mysl, když Bůh stvořil z Adama Evu, a protože Eva je naše mozková mysl, bylo nutné, aby tato

mozková mysl po určitou dobu v našem životě dominovala. Byla to naše původní (hrudní) mysl, která ze sebe porodila svoji dceru a po určitou dobu dcera byla dominantnější než matka. Tím, jak jsme neustále preferovali dceru a zapomněli na matku, dcera mohutněla a my dnes žijeme ve stavu, že známe už jen dceru a nic nevíme o matce. To bylo nutné z určitého důvodu, aby proběhl tento proces. Nyní dochází k tomu, že dcera sama by měla probudit svoji matku. Matka (naše hrudní mysl) stále existovala a existuje, ale protože jsme jí nevěnovali pozornost a ani nevěděli, že existuje, tato naše hrudní mysl začala zakrňovat a ustupovat do pozadí a je tak hluboko v nás ponořena, že ji už ani nevnímáme, protože jsme stále žili jen s dcerou (mozkovou myslí). Mozková mysl musí pochopit, že je důležitá a má opodstatnění v životě, ale musí pochopit, že nemůže být dominantní, ale že existuje stav, že je i dcera i matka. Dcera zabila svoji matku, musí si to uvědomit a musí své matce vrátit život. V tom je podstata veškerého duchovního probuzení a podstata veškerého pozemského bytí. Tato dcera musí pochopit, že tato vražda není definitivní a matka je mrtvá jen zdánlivě. Dcera musí pochopit, že má moc svou matku oživit.

To, co je proti sobě ve zvěrokruhu nám říká, že jedno nemůže existovat bez něčeho druhého. Země je naše fyzické, které nemůže existovat bez emocí. A naopak. Naše fyzické, které není schopno existovat bez emocí (a naopak) je jen výrobní prostředek, který slouží určité živé bytosti. Živá bytost je oheň (naše Já) a vzduch (mysl). Já nemůže existovat bez mysli a naopak. Je těžké přivést lidskou mysl k tomu, aby uvěřila, že ta nejvyšší skutečnost, která se nachází v celém vesmíru, je naše vlastní Já. Nejsem Já a nějaký Bůh. Bůh je mé vlastní Já. Bůh není ve Vatikánu, ale Bůh je naše vlastní Já. To je vrchol filozofického a duchovního poznání, když tomu člověk uvěří, že on sám je Bohem. Není vyšší poznání. Když hrozí ta možnost, že se ve světě začnou rodit lidské mysli, které jsou schopny uvěřit tomuto poznání, vyrojí se zde spousta směrů, které sice řeknou: Ano, vaše Já je Bůh, ale toto Já vám vykreslí takovým způsobem, že Ho ztratíte (třeba vás začnou přesvědčovat, že Já je čisté Bytí atd.). Já je Já. V okamžiku, když člověk pochopí, že vrcholné poznání je to, že mé vlastní Já je přímo ta nejvyšší skutečnost, a vy se setkáte se svým ohněm, v tu chvíli vám dojde, jak je nezbytně nutná mysl. Bůh (pravé Já) je bez mysli nic. A naopak: Mysl bez Já je taky nic.

Poznat pravdu o životě není jen o tom, že budu denně tři či čtyři hodiny meditovat. Poznat pravdu o Sobě a začít vést šťastný život je o tom, že se naučím pracovat se svojí myslí. Vaše skutečná mysl je ta matka. Dcera (kterou nyní známe jen jako tu jedinou) je také důležitá, ale nesmí být primární. Ona má jen sloužit. My jsme zde vysvětlovali, kdo je pravé Já a doufám, že to vaše dcery (mozkové mysli) chápou. Pokud se podaří, že to v hlavě pochopíte, teprve tehdy nastává ta skutečná práce, že toto myšlenkové poznání, které má dcera, musí předat matce. Jinými slovy: Tímto poznáním musí dcera oživit matku. To je celá finta toho, jak člověk má na sobě duchovně pracovat: Skrze myšlenkové pochopení, které mám v hlavě, musím oživit hrudní mysl. Tato teorie musí sestoupit do hrudi, kde se může stát praxí. Tam to nebudete jen teoreticky vědět, ale začnete to prakticky prožívat. Osvícení není věc náhody. Není to o tom, že přijde nějaký zázračný mistr, který vám položí ruku na čelo a vy najednou prožijete. Osvícení je o vaší ochotě poctivě každodenně pracovat na tom, aby vaše dcera oživila matku. Jste ochotni něco pro to udělat? Má někdo strach ze smrti? Asi všichni.

Pozn. posluchačky: Z umírání ano, ze smrti ne.

J.P.: To je jasné, ale hodně lidí se bojí smrti. Oni se jí bojí natolik, že ani nechtějí na to myslet. Znáám lidi, kteří mají přes 70 let, kteří fungují jako kdyby ani smrt neexistovala. Nechtějí si to ani připouštět a přitom mohou každý den zemřít. Všichni si říkají, že až to přijde, tak to přijde. Člověk, který začne mít kontakty se svým vlastním Já, ví, že umřít ani nemůže. Proč nemůže člověk umřít?

Posluchačka: Protože umírá jen tělo.

J.P.: To je už důsledek, ale člověk nemůže zemřít, protože nikdy na Zemi nebyl. Ty jsi nikdy nebyla na Zemi a ani nyní nejsi na Zemi. Jak může zemřít někdo, kdo se ani nenarodil? To nejde. Nikdo nepopírá, že je zde nějaké fyzické tělo, které s velkou pravděpodobností někdy zemře. Ale tělo nejsme my, je to jen náš nástroj. Ale kdo je ten, který toto tělo používá? Pokud si dá někdo námahu a práci, a by se s tímto dotyčným seznámil, všichni mi dáte za pravdu, že jsem se setkal s velice zajímavou Bytostí, kterou jsem Já sám. Tato Bytost po celou dobu existence nebyla ve fyzicku, ale byla stále v duchovním světě. Je dobré nad Sebou přemýšlet a zjistit, že nejsem tělo, ale že jsem Já.

O vnitřním Hlasu Božím:

Je dobré poslouchat, kolik je ve Mně Moudrosti. Je dobré cestovat po celém vesmíru. Kdo by nechtěl mít vnitřní Hlas, vnitřní Slovo? Když ale máte vnitřní Slovo, může to být o tom, že se napojíte na nějaké nehmotné bytosti, které vám začnou podsouvat nějaké myšlenky, které mohou být někdy zavádějící. Každý máte tu zkušenost, když chcete něco říct, že používáte své hlasivky. Každý má zkušenost s mluvením.

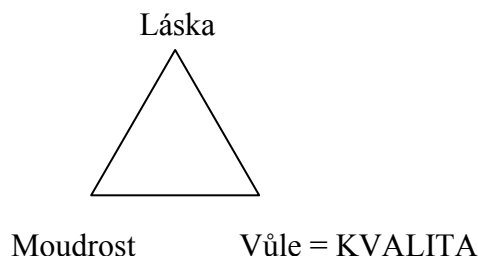
Až uslyšíte Hlas Boha, řeknu vám, jak to proběhne: Budete to vy, kteří budete mluvit, jak jste byli zvyklí a rozdíl bude v tom, že nebudete mluvit ústy, ale v hrudi. Uslyšíte nějaký myšlenkový hlas. Hlas nebude slyšitelný ušima. Když chce říct nějakou myšlenku, nejdříve ji sledujete a teprve pak se ji snažíte akusticky projevit. Pokud ale používáte ústa, sledujete myšlenkový tok v hlavě, který se pak snažíte vyjádřit slovně. Vnitřní Slovo je o tom, že bude probíhat myšlenkový tok, ale v hrudi. Budete si uvědomovat, že tento myšlenkový tok vytváříte Vy naprosto záměrně a snažíte se jej někomu sdělit. V tu chvíli si uvědomíte, že jste to přímo Vy sami, kteří se snaží komunikovat se svojí vlastní myslí (matkou). Dcera to bude jen pozorovat. Vnitřní Hlas je o tom, že začnete vnímat, že ve vaší hrudi někdo hovoří, není to řeč akustická, ale řeč v mysli, a Ten, kdo tuto řeč pronáší, jste přímo Vy, hovořící ke své vlastní mysli. Vaše dcera (mozková mysl) bude překvapena, protože když bude mít nějakou otázku, které nerozumí, řekne jen: Maminko, zeptej se, jak to je. A když maminka upřímně položí nějakou otázku, Někdo jí odpoví (odpověď přijde z hrudi) a až dostane odpověď, teprve potom ji může předat dceři. Až se takto naučíte komunikovat, začnete vnímat svoje Já. Začnete vnímat, že vaše Já je něco tak mimořádného a neobyčejného, že nebudete rozumět tomu, jak jste tak dlouho bez Něho mohli žít! Jak jsem mohl žít bez Jeho přítomnosti?!

Celá pointa duchovního probuzení spočívá v tomto: Pokud někdo chce, nikdo nic nemusí, jsme svobodné bytosti, není to o tom, že bychom museli jezdit do Indie či vyhledávali nějaké mimořádné duchovní mistry anebo navštěvovali nějaké kurzy, které se nějak duchovně tváří a vybírají se tam velké peníze. O tom to není. Pokud někdo cítí potřebu jezdit do nějakých chrámů, či platit velké peníze za nějaké semináře, či vyhledávat nějaké osvícené mistry, je to neklamný důkaz, že takový člověk ještě není zralý pro pravdu. Poznat pravdu znamená pochopit, že dcera (mysl v hlavě) musí probudit mysl, která je v hrudi (matku). Jedna mysl souvisí s mozkem a druhá mysl souvisí s plícemi. My tu mysl, kterou jsme zanedbávali, začneme nyní aktivovat k životu. Co se týče toho, zda někdo žije v Praze či Londýně, to je vedlejší. Je úplně jedno, jestli jsem muž či žena. Je jedno, jestli jsem chudý či bohatý, či jaké mám zaměstnání, to všechno je vedlejší. **Jediné, co se po nás chce, je pracovat s pozorností a s myslí.**

Především jsem měl setkání s takovou mladou dívkou, se kterou jsem se kdysi seznámil na esoterickém festivalu v Havířově a po dlouhé době jsme cítil lásku mezi mužem a ženou a byl to velmi krásný pocit. Cítil jsem partnerskou lásku, bylo to krásné, ale současně jsem zjistil, že jsem svobodný. Člověk může tuto partnerskou lásku zažívat sám v sobě. Je to pěkné, že ji člověk může naplnit konkrétně tím, že mám nějakého partnera, ale když nemám,

taky se svět nezhroutí. Emanuel Swedenborg píše v knize Manželská láska, že největší radostí nebe je manželská láska. Vím, že to tak je.

Když si uvědomíme, že tyto čtyři stavy vědomí (oheň, země, vzduch, voda), kdy jsme jeden jediný (oheň), všichni jsme navzájem odděleni (země), všichni se navzájem lišíme (vzduch), cítíme touhu po spojení s někým (voda), je to stav, kdy se někdo již projevuje v životě. To je již Život v akci. Ale kdo je to ten Život? Ten Živý, kdo je v akci je:

Život je jeden, ale má tři složky: Lásku, Moudrost a kvalitu. Vůle – kvalita je to, do jaké míry jsme schopni projevit Lásku a Moudrost.

Jak budete vypadat, až se octnete v duchovním světě? Zpočátku budete mít stejnou podobu, jakou jste měli zde. Když tam přijdou za vámi vaši přátelé či někdo z rodiny, všichni vás poznají. Tato vaše fyzická podoba se ale začne postupně měnit. Když pak po určité době za vámi přijdou známi, nemusí vás poznat. Buď budete natolik ohavní, že vás ani nebude moci poznat, anebo budete natolik krásní, že by vás nikdo neztotožňoval s takovou krásou. Co rozhoduje o vaší kráse či ohavnosti? Vaše vůle a tedy intenzita, s jakou budete projevovat Lásku a Moudrost. V nebi je krása projevem Lásky a Moudrosti. Nepřítomnost Lásky a Moudrosti vyvolává ohavnost. Je to zvláštní, protože pokud se člověk nachází v těchto podmínkách, na programu dne je řešení nějakých praktických věcí. Ale v duchovním světě se řeší jen duchovní záležitosti. Tam všechno směřuje k tomu, aby se řešila Láska a Moudrost. Ten, kdo se snaží neustále prohlubovat svoji Lásku a Moudrost, jde čím dál více nahoru, do světa, o kterém se v Bibli píše: Lidské oko nespátrilo, lidské ucho neslyšelo to, co Bůh připravil pro ty, kteří Ho milují. Nikdo nemůže ignorovat praktické věci, musíme je řešit. Ale přestože je musíme řešit, neměli bychom zapomínat na řešení duchovních věcí. Řešení duchovních věcí není něco nudného a nezáživného, ale může to být velice obohacující proces. Řešení duchovních věcí je v první řadě snaha a touha činit jiné lidi šťastnými. Je to jednoduché, ale může to být zavadějící, protože činit někoho jiného šťastným, to je Láska. Ale abych mohl Lásku zrealizovat, potřebuji k tomu Moudrost. A v tom je problém, že většině lidí Moudrost chybí. Oni se snaží činit šťastným druhé lidi tím způsobem, že slouží jejich tělu. Nejste na světě první den, tak víte, že to, co způsobuje radost tělu, je velice pomíjivé. Právě proto, abychom mohli činit jiné lidi šťastnými (když někoho činím šťastným, činím šťastným i sám sebe), musím v první řadě vědět, kdo ten druhý je. A nemůžu vědět, kdo je ten druhý, když neznám sám sebe. **Nelze být šťastným a nelze mít Lásku, pokud nejsem současně Moudrý. A naopak, nelze být Moudrý, pokud nemám Lásku.** To znamená, že i když je Bůh jeden, je současně dvěma – Láska + Moudrost. Třetí složka – Vůle (kvalita) je jen intenzita, s jakou projevuji Lásku a Moudrost. V tom se ukrývá podstata partnerství mezi mužem a ženou. Každý vztah mezi mužem a ženou by měl být vztah jako je mezi Láskou a Moudrostí. Doporučuji si přečíst knihu od E. Swedenborga – *Manželská Láska*.

V nebi ženy milují své manžely podle toho, jak rostou v Moudrosti. Žena, která nemiluje Moudrost a očekává, že dostane lásku od svého manžela, nemůže zažívat žádnou Lásku. A manželé v nebi milují své ženy pro jejich lásku, kterou ony k nim cítí. Kdo z pozemšťanů

chápe, že jakýkoliv vztah mezi mužem a ženou je jen vyobrazením mezi Láskou a Moudrostí? Miluješ Moudrost?

Posluchačka: Ano.

J.P.: To je dobře. Naše mozková mysl nemá schopnost vnímat Ducha. Ducha je schopna vnímat jen hrudní mysl. Kolik máme v našem prostoru rozměrů? Tři. Proč má prostor tři dimenze, proč je 3D? Protože Život má tři složky. Náboženství učí že Bůh je trojjediný, ale neví, v čem to spočívá, řeknou jen, že je Bůh-Otec, Bůh-Syn a Bůh-Duch Svatý. Ale ve své podstatě je to Láska, Moudrost a Vůle. Když je Bůh trojjediný, prostor může být jedine 3D. Víte, jak to vnímají andělé? Existuje pro anděly prostor? V nebi taky zažíváš prostor, vidíš do dálky atd. Oni ale k prostoru mají úplně jiný přístup než my. Oni ví, že prostor v podstatě neexistuje. Existuje jen stav vědomí. Jestliže je někdo na stejné úrovni jako jsi ty, jste blízko sebe. Jestliže je někdo, kdo je úplně jiný než jsi ty, jste do sebe velice vzdáleni. Pokud na někoho v duchovním světě pomyslíš a budeš po něm toužit, on k tobě přijde. Pro ně vzdálenost neexistuje. To, že se někdo vidí či ne, není dáno tím, že by byl 10 km od tebe, ale je to dáno tím, že je v úplně jiném stavu vědomí. Tři rozměry jsou: Délka, šířka a výška. V duchovním světě má vše duchovní význam. Délka = Láska, šířka = Moudrost a výška = vůle (kvalita). Když čtete v Bibli – Novém Zákoně, kde se hovoří o délce, vězte, že se tam hovoří o Lásce, pokud se dočtete v nějakých větách o šíři, je to o Moudrosti a pokud se hovoří o výšce, je to o vůli. V tomto směru my pozemšťané máme co dohánět, protože každá konkrétní věc, ať je to nějaký fyzikální pojem, konkrétní věc jako je okno či dům, má nějaký duchovní význam. Pokud chci dobře bydlet, musím si pořídit hypotéku, abych si pořídil dům, za vše musím platit. V duchovním světě dostáváte bydlení automaticky, oblečení dostanete automaticky. Dům, ve kterém budete bydlet, ale bude podle toho, jak jste na tom s Láskou a Moudrostí. Čím větší bude vaše Moudrost, tím zářivější budou vaše domy a budou se třpytit drahokamy. Pokud bude vaše Moudrost slabá, budete bydlet v nějakých chatrčích v nějaké ponuré oblasti. V duchovním světě se vše vyobrazuje dle toho, jaký je stav vašeho nitra.

Nyní se jedná o to, zda si budeme řešit pouze praktické záležitosti našeho života a budeme se těšit a necháme se překvapit, až se octneme v duchovním světě, tím, jaké to tam je. Anebo co kdyby bychom získali možnost vstupovat do duchovního světa již nyní, když jsme ještě ve fyzickém těle. Je to možné? Myslím, že ano. Je to možné tím, že se naučím pracovat s hrudní myslí. Je to jednoduché a současně složité. Jednoduchost spočívá v tom, že můžu sestoupit z hlavy a přemístím své psychické těžiště do hrudi. To je pro mnoho lidí těžké. Když má člověk otevřené oči, a slyšíte zvuky, zrakové vjemy vás neustále připoutávají k hlavě, protože aktivují mozek, který vibruje a drží vás ve svém panství. Pokud jste v zajetí mozku, velice těžko se mozek opouští a velmi těžko se sestupuje do hrudi. Garantuji vám, že pokud někdo již za pozemského života chce navštěvovat duchovní světy, nemá jinou šanci, než se vymanit z otroctví svého mozku. Musíte se, opravdu tak samozřejmě jako dýcháte, naučit pohybovat mezi mozkem a hrudí. Mozek vás neustále připoutává k této fyzické realitě. V hrudi je malá komůrka, místečko a pokud se ho naučíte nacházet a uchopovat myšlenkově a pocitově, zjistíte, že je velmi zvláštní a zpočátku se jeví jako malý bod. Skrze tento bod zjistíte, že jste schopni vstupovat do jiné reality. Do takové reality, kdy začnete vidět krajiny, že by vás ani nenapadlo, že takové krajiny mohou existovat. Můžete začít vnímat různé bytosti. Kdyby se to chtěl někdo naučit, spočívá v tom určité nebezpečí, protože mohou najednou do vašeho života zasahovat bytosti, které nejsou moc pozitivní, ale naštěstí je to hlídáno, protože pokud není člověk v dostatečném spojení s Bohem, je toto zablokováno.

Lidský rozum si myslí, že lidské vědomí je vytvářeno mozkem, který vytváří ty nejvyšší duševní funkce. Když řeknete někomu, že je zde určité centrum, tak si řekne, že je zde srdce, které pumpuje krev, plíce, které nasávají kyslík a můžeme dýchat. Který materialista tuší, že je zde místečko, které mi umožňuje zažívat naprosto jinou realitu? Skoro nikdo toto netuší. Pokud jsou tzv. duchovní lidé, ti řeknou, že je zde nějaká srdeční čakra, kde cítíme lásku.

Ano, cítím tam lásku, ale toto místo mi umožňuje i více, umožňuje mi vidět život z daleko vyšší úrovně. Tato možnost opravdu existuje. A pokud o ní vím, musím pro to něco udělat:

Musím neustále v tomto místě cítit pozitivní emoce. Nikdo není dokonalý, já se taky umím naštvat, ale pokud ve mně vznikají nějaké negativní emoce, tak jim nemám dlouho věnovat pozornost a snažit se spíše myslet na něco dobrého. Pokud mi v životě něco vadí či mi vadí nějakí lidé, tak jim nemusím věnovat zbytečně dlouho pozornost a neustále nad nimi přemýšlet.

Pokud jsem schopen v hrudní oblasti udržovat příjemné a teplé prostředí, neustále musím myslet na to, že to není jen nějaké místo, ale že v tomto místě se nachází živá Bytost. Pokud nějaký člověk ve své mysli uvěří, že se v hrudi nachází živá Bytost, už máte napůl vyhráno. Dovedete si představit, když řeknu nějakému průměrnému člověku, že v hrudním prostoru se nachází živá Bytost? On si bude myslet, že jsem na hlavu. Přece dle něj je živá bytost on sám díky svému tělu. Hlava je důležitá, ale nesmí být šéfem. Je třeba se zaměřovat na hrud' a myslet na to, že je v ní přítomna živá Bytost, která má i lidský tvar. Říkal jsem to na minulém semináři. Po něm jsem byl ve zvláštním stavu několik dní. Tím, že jsem intenzivně myslel, že tato bytost má i duchovní tělo, najednou se přítomnost Jáství velice zesílila. Pokud vnímáte zesílené Jáství, nechápete, jak jste se kdysi mohli ztotožňovat s fyzickým tělem. Pak si říkáte, že se už nikde nenecháte tělem polapit. Ale tělo si vždycky najde cestu, aby vás polapilo. Tělo vás polapí tím způsobem, že se zaktivuje váš mozek a vy přestanete věnovat pozornost tomuto duchovnímu centru. Je to jen o tom, že tyto dvě místa bojují o vaši mysl. Záleží pak na vás, zda necháte svoji mysl myslet špatně či ne. Tedy – **myslet na to, že tato Bytost má i lidský tvar. Potom budete chápat, že tato vnitřní Bytost není nikdo cizí, ale že jste to přímo Vy!**

Musíte se dostat do takového emočního prožitku, že si uvědomujete svoji naprostou reálnou existenci, ale současně musíte reálně prožívat, že i když jsem reálně přítomen, tak nejsem toto fyzické tělo, ale ta Bytost, která je uvnitř tohoto těla (a svým způsobem i za tímto tělem) a že k tomuto tělu mám pouze určitý intimní vztah (potřebuji toto tělo, abych zde něco projevil), ale opravdu jsem naprosto reálná Bytost, která není z masa a kostí.

Život není jen o krásných věcech, každý člověk zažívá i nepěkné věci, nevyhneme se tomu nikdo. Můžu říct, že v příštích pár letech bude zažívat lidstvo těžké události, ale i kdyby lidstvo nezažívalo těžké události, které jsou před námi, tak i každý člověk se osobně jednou dostane do fáze, která mu nebude moc příjemná (ve stáří). A tak bych mohl říct: Tak se připravte na ta období, které nebudou jednoduchá, hledejte pravdu, pochopte, že existuje něco tak mimořádného, Bytost, která je tak dobrá! Když se naučíte mít s touto Bytostí kontakt, bude vám pomáhat. neosvobodí vás od všech těžkostí, ale tyto těžkosti s Ní mnohem lépe zvládnete. Když to říkám, dělám medvědí službu. Tato Bytost je opravdu taková a chce, aby každý člověk zažíval spokojený a šťastný život, Ona si to přeje, ale já k Ní nemůžu přistupovat proto, že bych hledal nějaké výhody. Až budeš mít osobní zkušenost s touto Bytostí, tam si ověříš, že Ona o tebe pečuje. Snaží se neustále do tebe vlévat radost a štěstí, to, abys čím dál lépe rozuměl svému životu a lidem, kteří jsou okolo tebe. A díky tomu, že jim porozumíš, jim můžeš i lépe pomáhat. Hledání ale nesmí být spojováno s tím, že budu mít nějaké výhody. Člověk se musí dostat do postoje, že hledám pravdu pro pravdu samu. Proto říkal Ježíš: Hledejte pravdu a pravda vás osvobodí.

Poznámka posluchačky: Anebo: Hledejte království nebeské a vše ostatní vám bude přidáno.

J.P.: Ano, ale to království nebeské, to je ta pravda.

Chcete být šťastni nebo ne? Tak proč pro to něco neděláte? Máme to všichni ve svých rukou. Buď si to dáme my sami anebo to nikdy nebudeme mít. Nikdo nám nemůže dát pravdu, ale musíme to udělat sami. Pravda je skvělá v jedné věci, pravda je milovník života a obrovské přitakání životu. Pokud si někdo myslí, že je tato Bytost nějaký puntičkář či asketa, není to pravda, je to milovník života. Pokud člověk pozná tuto Bytost, není to o tom, že by se začal vzdalovat lidem, ale bude k nim mít čím dál blíže. V pravdě tato Bytost je obrovská chuť žít. Mnohokrát jsem byl s pravdou v kontaktu, mnohokrát jsem byl od ní vyhozen, a měl jsem mnohokrát možnost na sobě srovnávat, jak je to možné, že někdy byla pravda na dosah a byla se mnou a zase někdy utekla a zůstal jsem sám a volal jsem po pravdě a ona nepřicházela. Jak je to možné? Cožpak tato Bytost když jsem hodný, tak se mi ukáže a když jsem zlý, tak se mi schová?

Tato pravda, tato Bytost chce být s námi v neustálém kontaktu, je to její přání. Pokud s Ní nejsme v kontaktu, není to chyby této Bytosti, je to naše chyba. Chyba spočívá v tom, že naše myšlenky se zabírají něčím, co přímo nesouvisí s pravdou. Toužíme po určitých věcech více než po této pravdě. To je jediné, co rozhoduje o tom, zda budu s pravdou či ne.

Nikdy se nehovořilo o tom, že má člověk dvě myslí. Máte mozkovou mysl a hrudní mysl. Je důležité, aby člověk v procesu hledání mozkovou myslí pochopil, o co jde. Musíte pochopit, že Bůh jste přímo Vy sami. V okamžiku, kdy to pochopíte, nastává důležitý moment: Mnoho lidí, když se začne zabírat pravdu a mají i správné ideje, že Bůh je jejich vlastní Já, tak oni to pořád promýšlejí v mozkové myslí, kde jen myslí na Boha. To ale nepřivodí ten prožitek. **V hlavě sice můžete přemýšlet o spoustu zajímavých duchovních informacích, které pochopíte, ale nedá vám to prožitek pravdy.** Prožitek vám může zajistit pouze hrudní mysl.

Zažil jsem stav, že někdy si myslíte ty nejčistší myšlenky, a nic. A někdy přišel prožitek, kdy pravda byla všude kolem mne a v celém vesmíru, byla ve mně zosobněná. Co o tom rozhodlo, že to někdy přišlo a někdy ne? To, že o myšlenkách, které jsem měl v hlavě, jsem přemýšlel v hrudní myslí. **Prožitek pravdy vám může zajistit pouze hrudní mysl.** Musíme se naučit používat hrudní mysl, brát v potaz, že vůbec existuje! Pak je vše věc každodenní praxe. Když přemýšlíte a máte zavřené oči, honí se vám nějaké myšlenky, a pokud je chcete odít do slov, začnete používat ústa. Když jsem opakovat větu z Neosobního života: *Buď klidný a věz, že Já jsem Bůh* (v knize je doporučení, že tuto větu máte opakovat pořád dokola), zkuste si to. Mělo by dojít k zjištění, že i když si to budete říkat v duchu, budete mít pořád pocit, že máte nějaký tlak v jazyku. Vaše lidská mysl má tendenci do toho míchat mluvené slovo. Jazyk musí být v klidu a mimo hru. To ale nestačí. Musíte pochopit, že tuto myšlenku musíte opakovat v hrudi. Najednou budete mít pocit, že to opakování se provádí v hrudní oblasti a ne v prostoru hlavy. Pokud někdy člověk přemýšlí v duchu, uvažování by nemělo být v hlavě, ale v hrudi. Pokud to budete dělat pravidelně, postupně se vám začne rozvíjet vnitřní Slovo, které najednou může být tak hlasité, že budete mít pocit, že ho slyšíte skoro svým sluchem. Hrudní mysl je specifická v tom, pokud s ní budete chtít pracovat, a to musíte vědět, že je na rozdíl od mozkové myslí hodně citlivá a velmi reaguje na emoce. I když je to mysl, přesto má obrovský emoční potenciál. Tato mysl se také umí nadchnout pro nějaké věci, které vyvolávají silné emoce, ale které přímo nesouvisí s pravdou. Když začnete s touto myslí pracovat (budete mít pocit, že myšlení probíhá hrudi a ne v hlavě) a budete mít pocit, že myšlení probíhá v hrudi, tak kdo myslí? Já. Takže vy v té chvíli budete taky v hrudi.

Když se octnete v hrudi, budete postupně přiváděni k poznání, že v hrudi je živá Bytost, kterou jste Vy. **Budete pak prožívat, že Já jsem Bytost, která neustále žila v hrudi, akorát moje mozková mysl to nezažívala. Tato mozková mysl to ani nikdy nebude prožívat,**

pokud ji Vy nepřinutíte, aby to zrealizovala. Kdykoliv budu v životě přemýšlet, musím mít pocit, že přemýšlení probíhá v hrudi a neustále musím nutit svoji hrudní mysl prostřednictvím mozkové mysli, aby přemýšlela o živé Bytosti, která tam je. Když toto začne vaše hrudní mysl provádět, je to jen otázka času, kdy v sobě uvidíme naprosto reálně živou Bytost. Když Ji pak spatříte, budete natolik otřeseni atmosférou, která ji doprovází, že pro to není slov. Budete ale hlavně otřeseni poznáním, že Vy sami jste touto úžasnou Bytostí.